

زیارت اربعین در روایات

اما آن زیارتی که پیغمبر اکرم و امامان معصوم (علیهم السلام) به آن مکرراً و مؤکداً سفارش کرده اند، زیارت امام حسین (علیهم السلام) در چهلمین روز شهادت آن حضرت و یاران باوفای ایشان است. زیارتی که سال هاست مردم با شور و حرارت بسیار در اربعین انجام می دهند. به راستی که این شور و حال زیارت در این روز و جمعیت گسترده مردم به خواست و هدایت پروردگار متعال صورت گرفته و چنین گردهمایی در تاریخ بشر و بر روی کره زمین بی سابقه است. اجتماعی خاص و منحصر به فرد با هدفی معنوی و الهی که نظیری را برای آن در هیچ نقطه ای از دنیا نمی توان یافت.

قتلگاه امام حسین (علیهم السلام) محل معراج

ملکوتیان

خداوند متعال در آیه ۱ سوره اسراء می فرماید:

«سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ»

منزه و پاک است آن [خدایی] که شبی بنده اش [محمّد(ص)] را از مسجدالحرام به مسجدالاقصی که پیرامونش را برکت دادیم، سیر [و حرکت] داد تا [بخشی] از نشانه های [اعظمت و قدرت] خود را به او نشان دهیم؛ یقیناً او شنوا و داناست»

طبق این آیه و نیز سوره مبارکه نجم، همانا معراج عوالم بالا برای انسان کامل و خلیفه الله الاعظم رخ داده که در بین زمینیان می زیسته است؛ اما روایتی از امام صادق (علیهم السلام) در «کامل الزیارات» نقل شده که این کتاب از معتبرترین کتب در ۱۲۰۰ سال گذشته است،

ایشان در این روایت فرموده اند: همانا حسین ما قتلگاه خود را به معراجی برای ملکوتیان مبدل کرد. تنها یک نفر از اهل زمین به معراج رفت که رسول گرامی اسلام (ص) بود، ولی هزاران هزار فرشته و ملک مقرب الهی از عالم ملکوت برای معراج به زیارت حرم ابی عبدالله می آیند.

پیاده به زیارت امام حسین (علیهم السلام) رفتن

موضوعیت دارد

بنا به فرموده امام عسکری (علیهم السلام)؛ یکی از نشانه های مومن-که در این روایت مقصود شیعه است- زیارت سیدالشهدا در روز اربعین می باشد.

بحار الانوار، علامه مجلسی، ج ۹۸، ص ۳۴۸

زیارتی که با پای پیاده رفتن آن هم «موضوعیت» دارد. چرا که امام صادق (علیهم السلام) به یکی از دوستان خود می فرماید:

عَنْ عَلِيِّ بْنِ مَيْمُونِ الصَّائِغِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع قَالَ: يَا عَلِيُّ زِرِّ الْحُسَيْنِ وَلَا تَدْعُهُ. قَالَ قُلْتُ: مَا لِمَنْ أَتَاهُ مِنَ التَّوَابِ؟ قَالَ مَنْ أَتَاهُ مَا شِئَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَ مَحَى عَنْهُ سَيِّئَةً وَ رَفَعَ لَهُ دَرَجَةً

قبر حسین (علیهم السلام) را زیارت کن و ترک مکن. پرسیدم: ثواب کسی که آن حضرت را زیارت کند چیست؟ حضرت فرمود: کسی که با پای پیاده به

مراسم پیاده روی در عصر مرجعیت شیخ مرتضی انصاری (۱۲۱۴-۱۲۹۸ق) نیز با شکوه تمام رواج داشت و پس از وی، کم کم به فراموشی سپرده شد و عملی کم ارزش تلقی گردید؛ به طوری که به طبقه فقرا و نیازمندان اختصاص یافت؛ اما بعدها محدث نامدار، میرزای حسین نوری، این مراسم را در میان مردم رونق بخشید. مرحوم شیخ آقابزرگ تهرانی که از نزدیک شاهد تلاش استادش بوده، می نویسد:

استاد ما چون وضع را بدین منوال دید، به این شیوه خدایسندانه (پیاده روی) همت گماشت و به آن ملتزم گشت و او به دلیل ضعف مزاج، نمی توانست مسافت بین نجف - کربلا را با گذراندن یک شب طی کند؛ همان طور که رسم چنین بود. بنابراین، سه شب در راه بودند و بر اثر این اقدام، در سال های بعد، رغبت مردم و صالحان به این موضوع بیشتر شد و دیگر عار محسوب نمی شد؛ به طوری که در برخی سال ها، تعداد چادرها و خیمه های راه پیمایان، به سی عدد

می دهد (مژده می دهد): عملت را از سر بگیر که تمام گناهان گذشته ات بخشیده شده است.

همان ، ص ۱۳۲

علاقه واشتیاق به این مراسم معنوی در میان مراجع تقلید، استادان، طلاب و روحانیون حوزه علمیه نجف، از شور و حال بیشتری برخوردار است و اکثر استادان و حتی مراجع تقلید، از گذشته تاکنون در مراسم پیاده روی و زیارت اربعین شرکت می کنند. مرحوم محدث نوری (۱۲۵۴ - ۱۳۲۰ق) مؤلف کتاب «مستدرک الوسایل»، مرحوم سید محسن امین عاملی (م ۱۳۳۱ق) مؤلف کتاب «اعیان الشیعه» شیخ محمدحسین غروی اصفهانی (م ۱۳۲۱ق) و میرزای نائینی (م ۱۳۱۵ق) از عالمانی هستند که در این مراسم شرکت کرده اند

جواد محدثی، فرهنگ زیارت، ص ۲۵۰

زیارت امام حسین(علیهم السلام) برود خداوند به هر قدمی که برمی دارد یک حسنه برایش نوشته و یک گناه از او محو می فرماید و یک درجه مرتبه اش را بالا می برد.

کامل الزیارات، ابن قولویه، ص ۱۳۴

ایشان در جای دیگری می فرمایند: « مَنْ خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ يُرِيدُ زِيَارَةَ قَبْرِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ ص، إِنْ كَانَ مَا شِئًا، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَسَنَةً وَ مَحَى عَنْهُ سَيِّئَةً، حَتَّى إِذَا صَارَ فِي الْحَائِرِ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْمُصْلِحِينَ الْمُتَنَجِّبِينَ، حَتَّى إِذَا قَضَى مَنَاسِكَهَ كَتَبَهُ اللَّهُ مِنَ الْفَائِزِينَ، حَتَّى إِذَا أَرَادَ الْإِنْصِرَافَ آتَاهُ مَلَكٌ فَقَالَ: إِنْ رَسُولَ اللَّهِ ص يُقْرِؤُكَ السَّلَامَ وَ يَقُولُ لَكَ: اسْتَأْنِفَ الْعَمَلَ فَقَدْ غُفِرَ لَكَ مَا مَضَى

کسی که به قصد زیارت امام حسین(علیهم السلام) از منزلش خارج شود اگر پیاده باشد، خداوند بابت هر قدمی که برای زیارت ابا عبدالله بر می دارد، یک حسنه می نویسد و یک سیئه از او محو می کند. وقتی که به حرم می رسد، خداوند او را جزء صالحین برگزیده می نویسد. وقتی مناسک او تمام شد، خداوند نام او را جزء فائزین می نویسد. وقتی می خواهد بازگردد یک فرشته الهی در مقابل او قرار می گیرد و می گوید: رسول خدا(ص) به شما سلام می رساند، و پیغام

که در دنیا انعکاس پیدا کرد، تعظیم کردند؛ تجلیل کردند؛ آن را بزرگ‌ترین گردهمایی عالم به حساب آوردند؛ چه کسانی؟ آنهایی که دارند مسائل اسلامی را رصد می‌کنند.

[بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان بیست و هشتمین](#)

[کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی ۱۹/۱۰/۱۳۹۳](#)

راه پیمایی اربعین را شکر کنید

این حادثه‌ی راه پیمایی را شکر کنید. شکرش از جمله به این است که آن روحیات را، آن حالات را - که در این دو سه روزی که مشغول راه پیمایی بودید، آنجا مشاهده کردید یا احساس کردید - در خودتان نگه دارید؛ آن برادری را، آن مهربانی را، آن توجه به ولایت را، آن آماده شدن بدن برای تعب کشیدن را، آن ترجیح دادن زحمت کشیدن و عرق ریختن و راه رفتن بر راحتی و تنبلی را. در همه‌ی امور زندگی باید این را دنبال کرد؛ این میشود شکر.

[بیانات در دیدار بسیجیان ۰۳/۰۹/۱۳۹۵](#)

می فهمد و این جاذبه او را میکشد، این مغناطیس او را میکشد. خب، بنابراین کار، کار بزرگی است؛ پدیده، پدیده‌ی عظیمی است. من اولاً به کسانی که موفق شدند و رفتند، خوشامد عرض میکنم و قبول الهی را برای کارشان درخواست میکنم و غبطه‌ی خودم را نسبت به کار آنها - که ما محروم بودیم، آنها موفق شدند - عرض میکنم.

از مردم عراق که پذیرایی کردند، محبت کردند، این جمعیت عظیم را توانستند ظرف چند روز اداره کنند، تشکر میکنم. حادثه، حادثه‌ی فوق‌العاده مهمی است.

[بیانات در دیدار بسیجیان ۰۳/۰۹/۱۳۹۵](#)

بزرگ‌ترین گردهمایی عالم

خود این حرکت عظیم یک جمعی از مسلمانها - البته مخصوص شیعه نبود، سنی‌ها هم بودند -

می رسید و هر چادر به بیست تا سی نفر تعلق داشت و به این ترتیب، این سنت حسنه، دوباره مرسوم شد و رونق گرفت.

[آقابزرگ تهرانی، نقباء البشر، ج ۱، ص ۳۴۹](#)

پیاده‌روی اربعین مظهر عشق همراه با بصیرت

معمولاً در این جور پدیده‌هایی که انسان مشاهده میکند که تبلیغاتی برای آن انجام نگرفته لکن ناگهان یک پدیده‌ای در محیط دید انسان بروز میکند، دست‌خدايي مشهودتر از همه جای دیگر است... اینها پدیده‌هایی است که هیچ تبلیغاتی هم برایش نمیشود، تلاشی هم انجام نمیگیرد. شما ببینید برای اینکه ده هزار نفر، پنجاه هزار نفر را یک جا جمع کنند، چقدر تلاش تبلیغاتی در دنیا انجام میگیرد، آخرش هم نمیشود. اینجا با وجود موانع فراوان، از ایران فقط دو میلیون نفر برای پیاده‌روی هشتاد کیلومتری بلند میشوند می‌روند کربلا؛

چند برابر آن [هم از خود عراق و از مناطق دیگر؛ این یک حادثه‌ی الهی است، این یک پدیده‌ی الهی است؛ این نشان‌دهنده‌ی این است که این راه، راه عشق است؛ منتها نه عشق مجنونانه، عشق همراه بصیرت؛ مثل عشق اولیا به خدا؛ اَللّٰهُمَّ ارزُقْنِي حُبَّكَ وَ حُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ وَ حُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُوصلُنِي اِلَيْكَ قُرْبِكَ؛ این حبّ و این عشق، عشق همراه با بصیرت است؛ میداند،

شباهت اربعین و ظهور

پیاده روی اربعین حسینی جلوه ای از اعلام آمادگی شیعیان برای ظهور و حرکت به سمت امام زمان (عج) است، زیرا زمانی که ایشان ظهور می کنند، شیعه فوج فوج با شیفتگی و اشتیاق به سمت حضرت حجت (عج) می روند. این حرکت عظیم مردمی در اربعین حسینی که به تاکید معصومان (ع) انجام می شود، نشان دهنده اجتماع مردم در حمایت از حق و امام حق است، چنان که در روایت داریم در روز ظهور، پیروان و یاران حضرت بقیه الله الاعظم (عج) از هر نقطه زمین شبانه خود را به مکه می رسانند و با امام زمان (عج) خود بیعت می کنند.

درباره ویژگی های یاران امام زمان (عج) در روایت آمده است: «إِذَا نَادَى مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنَّ الْحَقَّ فِي آلِ مُحَمَّدٍ، فَعِنْدَ ذَلِكَ يَظْهَرُ الْمَهْدِيُّ عَلَى أَفْوَاهِ النَّاسِ، وَ يُشْرَبُونَ حَبَّةً، فَلَا يَكُونُ لَهُمْ ذِكْرٌ غَيْرِهِ؛ هر گاه ندادهنده ای از آسمان ندا بر آورد که: «همانا حق در میان خاندان محمد است» آن هنگام نام مهدی بر سر

زبان های مردم می افتد و جام محبت او را سر می کشند و جز یاد و نام او بر زبان نمی آورند».

در روز اربعین و جریان نزدیک به یک ماه قبل و بعد از آن، ذکر «یا حسین (ع)» بر لبان شیعیان جاری می شود و این سرمایه روز به روز به برکت انقلاب اسلامی، حرکت مردم عراق و مرجعیت شیعه در حال افزایش است و نشان می دهد که کم کم قلب های مردم در حال آماده شدن برای ظهور است.

شیعه در حال تمرین

شیعه در اربعین حسینی در حال تمرین ظهور است و مردم عراق در این راه هر آنچه در توان دارند به میدان می آورند و با اخلاق حسنه و روی گشاده پذیرای زائران هستند که در روایتی از امام باقر (ع) داریم: «إِذَا قَامَ قَائِمُنَا وَضَعَ اللَّهُ يَدَهُ عَلَى رُئُوسِ الْعِبَادِ فَجَمَعَ بِهَا عُقُولَهُمْ وَ كَمَلَتْ بِهِ أَخْلَاقَهُمْ؛ وقتی قائم ما قیام کند، خداوند دست او را بر سر بندگان قرار می دهد و از این طریق عقل آنان را جمع می کند و اخلاقشان به کمال می رسد».

حرکت جهانی

همانطور که پیام حکومت امام زمان (عج) جهان شمول است، پیاده روی اربعین نیز امروز جهانی شده و زائرانی از عراق، پاکستان، آفریقا، اروپا و ... در این مسیر حاضر می شوند. ... ان شاء الله روزی هم قدم با امام زمان (عج) پیاده این مسیر را برای زیارت و انتقام جویی از قاتلان امام حسین (ع) طی کنیم.

